

ΑΠΟΡΟΙ ΚΑΡΚΙΝΟΠΑΘΕΙΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΙ
ΜΕ ΤΗΝ «ΑΡΡΩΣΤΙΑ» ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Στα χρόνια της οικονομικής κρίσης το Μητροπολιτικό Κοινωνικό Ιατρείο Ελληνικού λειτουργεί ως άσπη ανθρωπιάς και αλληλεγγύης.

Ο 'ΤΟΛΓΟΘΑΣ' ΤΩΝ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΩΝ
ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

Βαριά πάσχοντες ακόμα και με πιστοποιημένη αναπηρία πάνω από 67% αναγκάζονται να πληρώνουν στα δημόσια νοσοκομεία από απλές μαγνητικές έως χημειοθεραπείες, ενώ για να καλυφθούν φαρμακευτικά καταφεύγουν στα κοινωνικά ιατρεία

ΤΗΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΖΙΩΖΙΟΥ
marina@pegasus.gr
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΧΑΡΗΣ ΓΚΙΚΙΑΣ

Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ
ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ

«Δεν κάνουμε τον χρόνο μας», λέει ο κ. Βήκας με αφορητική ειλικρίνεια. «Ο συγκεκριμένος νόμος για τους ανασφάλιστους θα αποτύχει γιατί δεν απελευθερώνουν την υγεία από τις μνημονιακές λογικές. Θα υπάρχει ο νόμος και όλοι θα υπερηφανεύονται για τα θετικά που έκαναν, αλλά στην ουσία δεν θα καλύπτονται έτσι όπως πρέπει οι ασθενείς. Η ασθένεια δεν περιμένει τις υπογραφές και τη γραφειοκρατία».

ΑΠΟ «ΣΑΡΑΝΤΑ κύματα» συνεχίζουν να περνούν χιλιάδες άνεργοι και ανασφάλιστοι συμπολίτες μας -και όχι μόνο- για να εξυπηρετηθούν στα δημόσια νοσοκομεία ή να προμηθευτούν τα φάρμακά τους. Αν και ο νέος νόμος του υπουργείου Υγείας προβλέπει την υγειονομική κάλυψη των 2,5 εκατομμυρίων ανασφάλιστων πολιτών και την ισότιμη πρόσβασή τους στο δημόσιο σύστημα υγείας, αυτό, σε κάποιες περιπτώσεις, φαίνεται να γίνεται μόνο στα λόγια και όχι στην πράξη.

Μάλιστα, δεν είναι λίγοι αυτοί που υποστηρίζουν πως ακόμη και σήμερα συνεχίζουν να υπάρχουν δυο κατηγορίες ασθενών. Είναι οι ασθενείς που έχουν πρόσβαση μόνο στις «καταρρακωμένες» δομές του ΕΣΥ, εν αντιθέσει με εκείνους που μπορούν μέσω του ΕΟΠΥΥ να επισκε-

φθούν και ιδιωτικά θεραπευτήρια.

Από την άλλη, οι ασφαλισμένοι έρχονται κι αυτοί αντιμέτωποι με τα καθημερινά προβλήματα των δημοσίων νοσοκομείων: ατέλειωτες ουρές στα εξωτερικά ιατρεία, νοσηλεία πάνω σε ράντζα και φορεία στους διαδρόμους, μεγάλες λίστες αναμονής για χειρουργικές επεμβάσεις, έλλειψη υλικών και φαρμάκων.

Δεκάδες είναι οι καταγγελίες που έχει δεχθεί το τελευταίο διάστημα το Μητροπολιτικό Κοινωνικό Ιατρείο Ελληνικού (ΜΚΙΕ) αλλά και άλλα κοινωνικά ιατρεία που λειτουργούν σε όλη την Ελλάδα από ανασφάλιστους -ακόμη και καρκινοπαθείς- που για να κάνουν κάποιες εξετάσεις, από απλές μαγνητικές τομογραφίες μέχρι χημειοθεραπείες, σε κάποια νοσοκομεία τους ζήτησαν παρανόμως να τις πληρώσουν!

Μάλιστα, αυτό συνέβη και σε ανασφάλιστους ασθενείς με ποσοστό αναπηρίας που ξεπερνάει το 67% και

βάσει νόμου δεν έχουν καμία οικονομική επιβάρυνση αλλά τα νοσοκομεία τους χρεώνουν, όπως αποκάλυψε στο «Εθνος» ο Γιώργος Βήκας, καρδιολόγος και ένας εκ των εμπνευστών της λειτουργίας του Μητροπολιτικού Κοινωνικού Ιατρείου Ελληνικού, που στα χρόνια της οικονομικής κρίσης λειτουργεί ως άσπη ανθρωπιάς και αλληλεγγύης.

Προσωπικό που αγνοεί τις διαδικασίες, τους νόμους και ηλεκτρονικά συστήματα στα οποία δεν έχει γίνει καμία ειδική προεργασία για τους ανασφάλιστους δημιουργούν εμπόδια στην εξυπηρέτηση αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι πλέον έχουν τη δυνατότητα να αντιμετωπίζονται εντελώς δωρεάν στα δημόσια νοσοκομεία.

Συνταγογράφηση. Σκληρή είναι η πραγματικότητα και για τους ανασφάλιστους ασθενείς που χρειάστηκε να νοσηλευτούν τα προηγούμενα χρόνια και σήμερα το χρέος τους ββαιώνεται στην Εφορία, με κίνδυνο ορισμένοι να χάσουν τα σπίτια τους ή να μην μπορούν να βγουν στη σύνταξη. Είναι χαρακτηριστικό, όπως εξηγεί ο κ. Βήκας, ότι σε όλες τις περιπτώσεις χρειάστηκε να κάνουν προσωπική παρέμβαση και να μιλήσουν με τους υπεύθυνους των λογιστηρίων στα νοσοκομεία για να βρουν

μία λύση για τους απεγνωσμένους ασθενείς τους. «Αν και η σημερινή κυβέρνηση είχε δεσμευτεί ότι θα ρυθμίσει το θέμα των χρεώσεων της νοσηλείας των ασθενών τίποτα δεν έχει κάνει», επισημαίνει ο ίδιος. «Είναι απαράδεχτο γιατί είναι πάρα πολύ εύκολο να διευθετηθεί και από άποψη γραφειοκρατίας, αλλά και ανώδυνα σε σχέση με την οικονομία».

Επίσης, όταν ο ανασφάλιστος παγαίνει στο ΠΕΔΥ θα πρέπει στη συνταγογράφησή του να φαίνεται ότι αυτός ο άνθρωπος δικαιούται μηδενικής συμμετοχής. Αυτό όμως για να γίνει χρειάζεται να κάνει μια προεργασία η ΗΔΙΚΑ (Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση Ηλεκτρονικής Ασφάλισης) που είναι υπεύθυνη για την ηλεκτρονική συνταγογράφηση. Ούτε αυτό έχει προχωρήσει». Πλέον για τον εθελοντή καρδιολόγο τα πράγματα είναι ξεκάθαρα: ο νόμος δεν εφαρμόζεται. Αυτός είναι και ο λόγος που έπαψε πλέον να επικοινωνεί με το υπουργείο Υγείας για τα αυτονόητα και να αναλαμβάνει δράση μαζί με τους εθελοντές του ΜΚΙΕ.

Σύμφωνα και με το τελευταίο δελτίο Τύπου, ανακοινώθηκε από το υπουργείο Υγείας ότι θα ισχύσει από 1η Αυγούστου η μηδενική συμμετοχή για τις οικονομικά ευάλωτες ανασφάλιστες ομάδες ασθενών. Μένει να το δούμε και στην πράξη...

ΜΙΧΑΛΗΣ ΡΟΥΤΖΑΚΗΣ (Απορος καρδιοπαθής)

Το νοσοκομείο έστειλε στην Εφορία τον λογαριασμό της νοσηλείας του

Ο 66ΧΡΟΝΟΣ οικονομολόγος Μιχάλης Ρουτζάκης εργαζόταν ως ανώτατο στέλεχος σε διάφορες τεχνικές εταιρείες μέχρι το έτος 2002, με μισθό που άγγιζε τα 6.000 με 7.000 ευρώ τον μήνα και από τα χέρια του έχουν περάσει πολλά χρήματα.

Σαράντα χρόνια ζούσε με την οικογένειά του στην περιοχή της Δροσιάς, έχει τρία παιδιά, εκ των οποίων τα δύο σπούδασαν στο Λονδίνο, αλλά ο τρίτος δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει τις σπουδές του εξαιτίας των οικονομικών δυσκολιών. Μια επένδυση για αιολικά πάρκα στην Πελοπόννησο, που είναι ακόμη σε αναμονή, στάθηκε η αφορμή να χάσει σχεδόν όλη του την περιουσία. Τον Αύγουστο του 2013, ο 66χρονος υπέστη οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου και μεταφέρθηκε επείγοντως στο Νοσοκομείο «Γ. Γεννηματάς».

Ανασφάλιστος τα τελευταία χρόνια, όπως και η σύζυγός του, λόγω της αδυναμίας του να πληρώσει τις ασφαλιστικές του εισφορές και αφού νοσηλεύθηκε μία εβδομάδα το εξιτήριο από το νοσοκομείο συνοδεύονταν και από έναν λογαριασμό 3.286,13 ευρώ που, όπως λέει, «μου ζήτησαν να πληρώσω με την απειλή πως αν δεν εξοφλήσω τα νοσήλια, το χρέος μου θα πάει στην Εφορία».

Όπως και έγινε λίγο καιρό μετά...

Οι αναποδιές όμως για τον 66χρονο δεν σταματούν εδώ. Δεν πέρασε ούτε ένας μήνας και χρειάστηκε να νοσηλευτεί στο ίδιο νοσοκομείο και να του τοποθετηθεί εμφυτεύσιμος απινιδωτής, αφού η ζωή του βρισκόταν σε κίνδυνο. Ο απινιδωτής τοποθετείται σε ασθενείς με πολύ σοβαρό καρδιακό πρόβλημα, οι οποίοι αναπτύσσουν θανατηφόρες κοιλιακές αρρυθμίες.

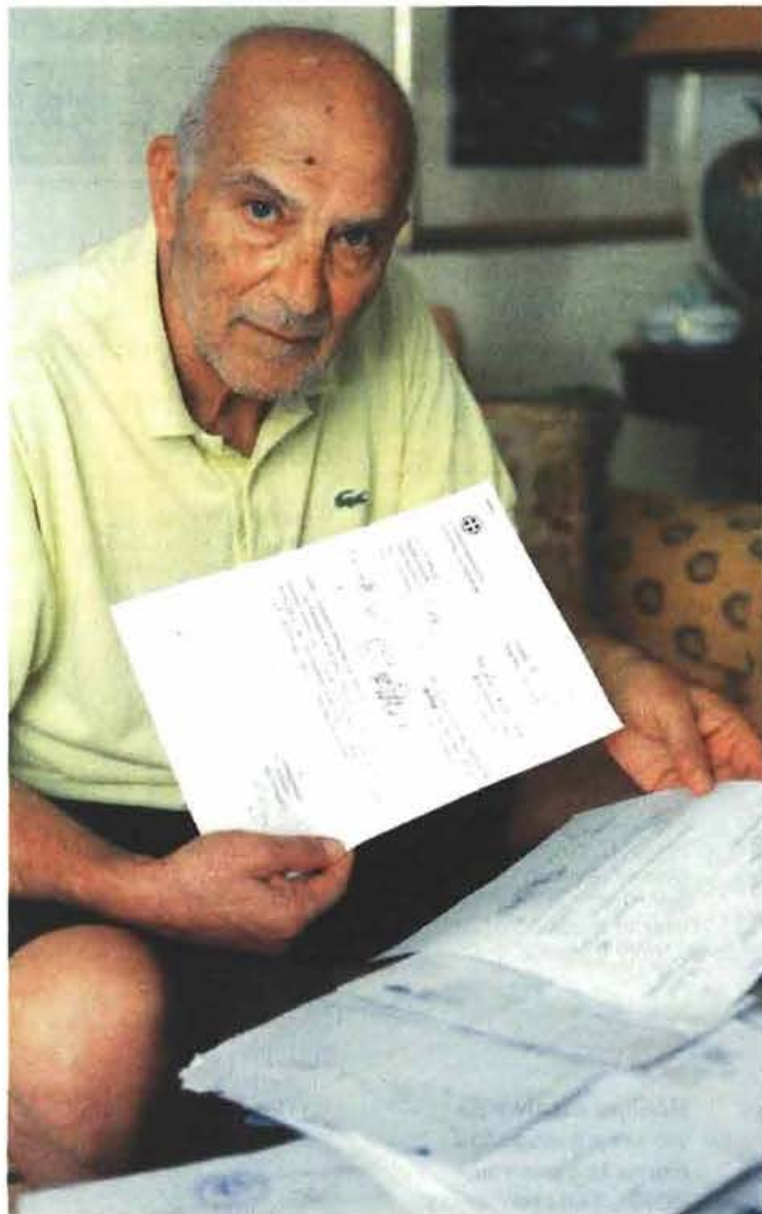
Ωστόσο, για να γίνει αυτό μεσολάβησαν οι γιατροί του Μπροπολιτικού Κοινωνικού Ιατρείου Ελληνικού, αφού το κόστος μίας τέτοιας συσκευής είναι πολύ ακριβή, κοστίζει περίπου 15.000 με 20.000 ευρώ και ο κ. Ρουτζάκης ως ανασφάλιστος και άπορος δεν είχε αυτά τα χρήματα.

Εισόδημα 1 ευρώ. «Μέσα στην ατυχία μου είχα την τύχη να πέσω στα χέρια εξαιρετικών γιατρών, αφού κατάφεραν να με κρατήσουν στη ζωή», αναφέρει σήμερα ο ίδιος, που μπορεί να κέρδισε τη μάχη με τον θάνατο, αλλά η μάχη για την επιβίωση είναι εξίσου σκληρή. Το κόστος των φαρμάκων ήταν επίσης ένα θέμα που έπρεπε να αντιμετωπίσει η οικογένειά του. Τριακόσια ευρώ τον μήνα στοιχίζουν τα φάρμακά του, ένα

ποσό που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να καλύψει, αν σκεφτεί κανείς ότι το περσινό του εισόδημα είναι μόλις 1 ευρώ και 82 λεπτά!

Μάλιστα, όπως αποκαλύπτει ο κ. Ρουτζάκης, όταν βγήκε από το νοσοκομείο η οικογένειά του χρειάστηκε να κάνει έρανο για να συγκεντρώσει αυτά τα χρήματα, ενώ κατά καιρούς αναγκάστηκαν να πουλήσουν ασημικά, έπιπλα, πινάκες ζωγραφικής για να καλύψουν τα καθημερινά έξοδα. Ετσι τώρα ακόμη και τα φάρμακά του τα προμηθεύεται από το Κοινωνικό Ιατρείο Ελληνικού, ενώ οι ίδιοι άνθρωποι φροντίζουν και για όλες τις εξετάσεις που πρέπει να κάνει.

Όπως σημειώνει ο κ. Βήκας, «σύμφωνα με τον νέο νόμο ο άνθρωπος αυτός δεν θα έπρεπε να πληρώνει τίποτα, αφού το ποσοστό αναπηρίας του είναι 80%. Η περίπτωση του κ. Μιχάλη είναι ένα σύγχρονο αποτύπωμα της οικονομικής κρίσης που βιώνουν χιλιάδες Έλληνες. Όταν δίνεις πρόσβαση σε ένα τόσο μεγάλο πληθυσμό ανασφάλιστων, αυτό πρέπει να συνοδεύεται και από το αντίστοιχο οικονομικό κόστος. Ποιος θα καλύψει αυτούς τους ασθενείς; Θα τους πετάξουμε ή θα τους αφήσουμε να πεθάνουν;».

Το χρέος από τη νοσηλεία του κ. Ρουτζάκη στο Νοσοκομείο Γεννηματάς και συγκεκριμένα το ποσό των 3.286,13 ευρώ πλέον έχει βεβαιωθεί στην Εφορία.

Σύμφωνα με τον νέο νόμο, ο κ. Μιχάλης δεν θα έπρεπε να πληρώνει τίποτα, αφού το ποσοστό αναπηρίας του είναι 80%. Ωστόσο, ακόμη και σήμερα από το ΜΚΙΕ προμηθεύεται τα φάρμακά του και οι εθελοντές τον βοηθούν για όλες τις εξετάσεις του.

Το Νοσοκομείο Αγ. Ανάργυρου χρέωσε 153,29 ευρώ την Ελλην Μ. (πάνω). Το βιβλιάριο απορίας της που έχει ισχύ μέχρι 24/02/2017 (κάτω).

ΕΛΛΗ Μ. (Καρκινοπαθής) Της χρέωσαν τρεις αξονικές και τη χημειοθεραπεία

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ των ανασφάλιστων και άπορων ασθενών είναι πολύ σκληρή. Η περίπτωση της 58χρονης Ελλην Μ., με καρκίνο του μαστού, δείχνει από μόνη της ότι όλες αυτές οι εξαγγελίες των αρμοδίων περί ισοτιμίας στην πρόσβαση υπηρεσιών υγείας δεν είναι τίποτα περισσότερο από ευσεβείς πόθοι. Παρόλο που η ίδια έχει βιβλιάριο απορίας και βεβαιωμένο πρόσφατα ποσοστό αναπηρίας άνω του 67% στο νοσοκομείο Αγ. Ανάργυρου τη χρέωσαν πριν από λίγο καιρό 153,29 ευρώ για τρεις αξονικές τομογραφίες, ημερήσια νοσηλεία και ενδοφλέβια χημειοθεραπεία. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στο 10% του συνολικού κόστους. Σύμφωνα με τον τελευταίο νόμο, οι ασθενείς με ποσοστό άνω του 67% έχουν μηδενική συμμετοχή στη φαρμακευτική δαπάνη. Επιπλέον οι ασθενείς με βιβλιάριο απορίας είχαν μέχρι τώρα μηδενική συμμετοχή και οι εξετάσεις σε δημόσιο νοσοκομείο είναι εντελώς δωρεάν! Αν και την επόμενη μέρα, όπως εξηγήει ο κ. Βήκας, η ασθενής πήγε στο νοσοκομείο προκειμένου να κάνει και πάλι τρεις αξονικές τομογραφίες, είχαμε συνεννοηθεί να τους πει ότι κακώς τη χρεώνουν και πως έχει ήδη μιλήσει με τον ΚΕΦΙ (Σύλλογος για τους καρκινοπαθείς) και το ΜΚΙΕ. «Αν και επικοινωνήσα με τους υπεύθυνους του νοσοκομείου και με διαβεβαίωσαν ότι θα σταματήσουν από δω και πέρα να τη χρεώνουν, κανένας δεν μπορούσε να μου εξηγήσει γιατί το έκαναν, αλλά και τι θα γίνει με το ήδη βεβαιωμένο χρέος», αναφέρει οργισμένος ο κ. Βήκας. «Για μία ακόμη φορά έπρεπε να παρέμβουμε για να γίνει το αυτονόητο. Η γυναίκα αυτή ήταν σε απόγνωση. Υπάρχει νόμος, τα υπόλοιπα είναι περιττά. Αυτό που ζούσαμε επί Γεωργιάδη, μετά την ψήφιση του νόμου τότε, το καλοκαίρι του 2014, με τις τριμελείς επιτροπές το ζούμε και τώρα. Στο ίδιο έργο θεατές», προσθέτει ο κ. Βήκας.